

Грабіжник на складі кормів

— О боже, що тут трапилось? — Дженні, доглядачка тварин, схопилася за голову. — На складі наче торнадо пронісся!

До Дженні вихором примчав Лео. Заглянув у приміщення й перелякано витріщив очі: яблука й виноград упереміш з морквою та кукурудзою валяються на підлозі. З розірваного мішка сиплеться зерно. Сухе молоко для дитинчат розпорошене по всьому складі. Сіно в кутку розтрушене. Тимчасом прибіг і колега Дженні — Антон. — Це не я! — запевнив він.

— Я так і подумала, — підморгнула Дженні. — Якщо це не ти, тоді хто?

— Можливо, якась велика тварина, — уголос розмірковував Лео.

— Або грабіжник, — похмуро буркнув Антон.

Лео нервово ковтнув слину. Грабіжник? У центрі реабілітації диких тварин? Лео це геть не подобалося! Зрештою, тут живуть не лише тварини, а й сам Лео з татом, мамою та бабусею! І небезпечному грабіжнику тут нема чого шукати!

Дженні знизала плечима:

— Годі ламати собі голову над тим, хто зчинив увесь цей хаос, нумо краще прибирати.

Прибирати? Лео зітхнув. У нього ж літні канікули, а кому хочеться провести канікули за прибиранням? Особливо прибираючи безлад, який навіть не сам спричинив!

Поки Дженні з Антоном збирали яблука та згрібали сіно, Лео нерішуче стовбичив у дверях складу.

— Геї, ти, ледащо! — через плече гукнула Дженні до Лео. — Не стій без діла! Твій тато

казав, що ти хотів нам сьогодні допомогти.
То це неправда?

— Та правда, правда, — пробелькотів Лео.

Звичайно, він хотів допомагати Дженні
й Антону. Але ж не прибирати! А гратися
з лисенятами. Годувати з пляшечки зайченят.
Будувати нові вольєри для сов. Або піклу-
ватися про крихітних гризунів-вовчків.

Прибирати склад — це так нудно!

Антон витер спітніле чоло.

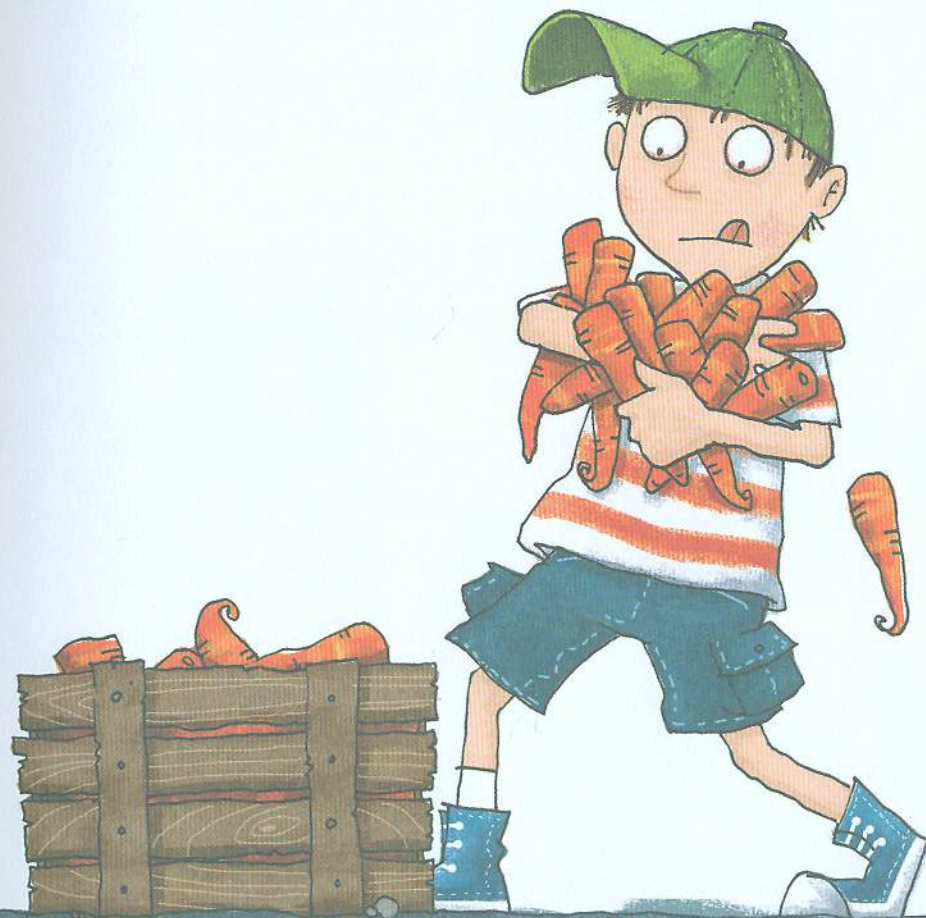
— А як добре попрацюєш,
то зможеш потім занести
борсучатам відро
фруктового морозива, —
пообіцяв він Лео.

— О так! —
захоплено вигукнув
хлопець.

Звісно, годувати
фруктовим морозивом

борсучат дуже цікаво! Щоправда, їхнє
морозиво складається лише зі шматочків
фруктів і замороженої води. Але тварини
люблять його так само, як Лео — малинове
морозиво! Особливо такого спекотного
серпневого дня, як сьогодні.

Лео хвацько взявся складати моркву в дерев'яний ящик.

Дженні повимітала сухе молоко. Антон приніс новий мішок для зерна. І вже незабаром на складі стало чисто та охайно, ніби нічого й не сталося.

І раптом Антон тихо пробурмотів:

— Все одно мені здається, що тут був злодій!

У Лео спиною пробігли дрижаки, ще холодніші, ніж малинове морозиво.

Увесь ранок грабіжник не йшов йому з голови. Що той тип шукав на складі? Очевидно, що він нічого не вкрав — хіба кілька яблук. Тільки ж який безлад учинив! Навіщо?

І чому тварини в центрі сьогодні такі схвильовані? Чи не пов'язано це з тим дивним грабіжником?

Коли Лео приніс борсучатам їхнє улюблене фруктове морозиво, вони навіть не глянули на нього! Тільки стурбовано бігали вперед-назад по своєму вольєру.

Намагаючись погодувати з пляшечки зайченя, Лео мусив зробити сімнадцять спроб, перш ніж воно почало їсти.

А коли допоміг доглядачам тварин зтягнути важку гілку в лисячий вольєр,

